

מִדְבַּחַי מִדְבַּחַי מִזְבְּחֵי מִזְבְּחֵי, לְבַתֵּר דְּמַרְוֵית לִי בְּנִבְלוֹת
 בְּנֵינִי חֲסִידֵינִי קְדִישֵׁינִי לְאַחַר שֶׁהָרִוּת אוֹתִי בְּגוֹפוֹת בְּנֵי הַחֲסִידִים
 הַקְּדוּשִׁים, דְּמָסְרוּ נַפְשֵׁיהוֹן וְנִשְׁמַתִּיהוֹן עֲלֶיךָ שֶׁמָּסְרוּ אֶת נַפְשָׁם
 וְנִשְׁמַתָּם עֲלֶיךָ, אֵיתֵּגְנִיזֵת נִגְנוֹת וְנִתְבַּטְּלָה הָעֲבוּדָה שֶׁלְּךָ. אֵן אֶשְׁבַּח לְךָ
 הֵיכֵן אֲמַצָּא אוֹתְךָ, אֵן אֶשְׁתָּא דְּעֲלֶיךָ הֵיכֵן הָאֵשׁ שֶׁהִיתָה יוֹקֶדֶת עֲלֶיךָ תִּמְיֵד.
 גַּעַת וּמִיִּלְלַת וּבַבַּת בְּקָל עֶצִיב הַשְׂכִּינָה גּוֹעָה וּמִיִּלְלַת וּבוֹכָה בְּקוֹל
 עֶצוּב.

שְׁתָּא אֶלְפֵי גַבְרֵי קְדִישֵׁינִי שֶׁשֶׁת אֲלָפִים מִלְּאֲכִים גְּבוּרִים וְקְדוּשִׁים,
 בְּכָל סְטָרָא דְּאַרְבַּע סְטָרֵי עֲלָמָא בְּכָל צֵד שֶׁל אַרְבַּע
 רוּחוֹת הָעוֹלָם בְּסוּד ד' כְּנָפֵי הַחַיּוֹת, אֲנֹוֹן דְּהוּוּ אֶכְלִי קְרַבְנָא בְּכָל
 יוֹמָא אוֹתָם שֶׁהָיוּ אוֹכְלִים אֶת הַחֶלֶק הַרוּחוֹנִי שֶׁל הַקְּרָבָן בְּכָל יוֹם, נְחַתִּי בְּהַדְּרָה
 יוֹרְדִים עִם הַשְׂכִּינָה, וּמִיִּלְלִין וּבְכִיִּין עַל מִדְּבַח דְּעֲלוּוֹן וּמִיִּלְלִים
 וּבוֹכִים עַל מִזְבַּח הָעוֹלָה. וַיִּתִּיר הוּוּ, אֶלָּא אֶתְמַעְטוּ וְיִוְתַר מִשְׁשָׁה אֲלָפִים
 הָיוּ אֵלָּא שֶׁנִּתְמַעְטוּ.

וְאַפִּילוּ אֲנֹוֹן דְּקִיָּיִמִין לְבַר, בְּרוּחַ אַחְרָא וְאַפִּילוּ אוֹתָם
 הַמְּלֹאכִים שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ בְּרוּחַ אַחֲרַת, דְּמַרְוֹוֹן מֵאַנְוֹן אֶמְרִין
 וּפְדָרִין שֶׁהָיוּ נְרוּיִם מֵאוֹתָם אֲמוּרִים וּפְדָרִים. בְּשִׁירוֹתָא דְּלִילִיא
 צוֹחִין גַּעַאן וּמִיִּלְלִין עַל הָאֵי מִדְּבַח בְּתַחֲלִילַת הַלֵּילָה גַם הֵם צוֹעֲקִים
 וְגוֹעִים מִיִּלְלִים עַל הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה. וְוִי לְחַמְרָא דְּאַפִּיד אֲבוּסָה, אֶתֵּר

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

דְּמַתְרוּהַ מִנְהַ אוֹי לַחֲמוֹר שֶׁאֲבָד אֲבוֹסוֹ, מִקּוֹם שֶׁהִיָּה מִתְרוּהַ מִמֶּנּוּ. מֵאֵן חָמִי נְהִימוּ דְגַבְרִין קְדִישִׁין בְּמִטְרוּנִיתָא מִי רוּאָה אֶת נְהִימוֹת וִיללוֹת שֶׁל הַמְּלָאכִים הַגְּבוּרִים וְהַקְּדוּשִׁים עַל הַמְּלָכָה, מִתְתָּא לְעֵילָא, וּמַעִילָא לְתַתָּא מִלְמַטָּה לְמַעְלָה וּמִלְמַעְלָה לְמַטָּה.

זהר חדש מדרש הנגלה על איכה דף ק"י ע"ב

שְׁלַחוּ לְהוּ בְּנֵי בָּבֶל לְבְנֵי אֶרֶץ קְדִישָׁא, שְׁלַחוּ לְהֵם בְּנֵי בָּבֶל לְבְנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁשֵׁם מְדוּרַת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, לֵן יְאוּת לְמַבְכִּי, לֵן יְאוּת לְמַעְבַּד הַסְּפָדָא עַל חוֹרְבַן בֵּית אֱלֹהֵנָא, עַל דְּאַתְבְּדִרְנָא בֵּינֵי עַמְמֵינָא, לְנוּ בְּנֵי בָּבֶל רְאוּי לְבַכּוֹת עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה, לְנוּ רְאוּי לַעֲשׂוֹת הַסְּפָדָא עַל חֲרַבְנָא בֵּית אֱלֹהֵינוּ, וְכֵן לְבַכּוֹת עַל שֶׁהִתְפֹּזְרוּנוּ בֵּין אֲוֹמוֹת הָעוֹלָם, וְאִית לֵן לְמַפְתַּח הַסְּפָדָא, וּלְפָרְשָׁא אֶלְפָּא בֵּיתָא, וַיֵּשׁ לְנוּ לְפִתּוּחַ בְּהַסְּפָדָא וּלְפָרְשָׁא הַבְּכִיּוֹת וְהַהַסְּפָדָא עַל סֵדֶר הָאֵלֶּף בֵּיתָא. שְׂכִידוּעַ כ"ב אוֹתִיּוֹת הֵן הַבּוֹנוֹת וּמִתְקַנּוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה דְּשַׁלַּח מְאִירֵי עֲלָמָא לְהַסְּפָדָא דְּחוֹרְבַן בֵּיתֵיהּ שְׁשַׁלַּח לְנוּ הַרְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם לְצוּרֵךְ הַהַסְּפָדָא שֶׁל חֲרַבְנָא בֵּיתוֹ.

שְׁלַחוּ לְהוּ בְּנֵי אֶרֶץ קְדִישָׁא, שְׁלַחוּ וְהַשִּׁיבוּ לְהֵם בְּנֵי אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה בְּנֵי הַשְּׂכִינָה, יְאוּת דְּאַתּוֹן אֶתְבְּדִרְתּוֹן בֵּינֵי עַמְמֵינָא, וְאַתּוֹן לְבַר מְאִירֵי קְדִישָׁא נִכּוֹן שְׂאֵתֵם הַתְּפֹזְרֵתֵם בֵּין אֲוֹמוֹת הָעוֹלָם וְאַתֶּם מִחוּץ לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְיְאוּת לְכוּ לְמַבְכִּי עֲלֵיכּוֹן וְעַל גְּרַמֵּיכּוֹן, דְּנִפְקִיתּוֹן מִנְּהוֹרָא לְחַשׁוּכָא

הלימוד היומיומי

וראוי לכם לבכות עליכם ועל עצמכם שיצאתם מן האור לחושך, **פַּעַבְדָּא**
דְּנַפִּיק מִבֵּי מְאָרִיָּה כעבד שיוצא מבית רבו. **אַבְל אַנְן אֵית**
לָן לְמַבְכֵּי וְלַמְעַבְד הַסְפְּדָא אבל האמת היא שדוקא לנו יש לבכות
 ולעשות הספד, **וְלָן שְׂדֵר קוֹדְשָׁא בְּרִידָּה הוּא סְפְּרָא**
דְּהַסְפְּדָא ולנו שלח הקב"ה את הספר של ההספד שהוא מגילת איכה, **דְּאֲנִין**
בְּנֵהא דְּמִטְרוֹנִיתָא, וְאַנְן מְבַנֵּי בֵּיתָהּ ואנחנו הבנים של
 השכינה-נשמה מאצילות, ואנחנו מבני הבית של השכינה, **וְיִדְעִין יְקָרָא**
דְּמֵאָרֵי עֲלָמָא ויודעים אנחנו הכבוד של אדון העולם. **וְלָן יָאוּת**
לְמַבְכֵּי, וְלַפְּרָשָׁא אַנְוִן אֶלְפָּא בֵּיתֵינָן ולנו ראוי לבכות
 ולפרש את אותם הפסוקים של האל"ף ב"ת.

וְאַנְן יִתְמִין בְּלֵא אַבָּא וְאַמָּא ואנחנו בני ארץ ישראל יתומים בלי
 אבא ואמא, כי אמא שהיא השכינה בגלות, ואבא, קוב"ה הלך להצילה מן
 החיצונים, **וּמִסְתַּכְּלִין עֵינֵינוּ לְכוּתְלֵי בֵּיתָא דְּאַמְנָא,**
וְהָא אֶתְחָרַב והרי נחרב ועינינו מסתכלות לכותלים של בית אמנו, **וְלֵא**
אַשְׁכְּחָנָא לָהּ ואין אנחנו מוצאים אותה בבית המקדש. **דְּיָהוּת יְנַקָּא**
לָן בְּכָל יוֹמָא, בְּיוֹמֵין קְדָמָאִין, מְשַׁפִּירוּ דִּילָהּ שהיא
 היתה מניקה לנו בכל יום בימים הראשונים מהיופי והאור הרוחני שלה. **וְהוּיָת**
נְחִימָת לָן, וּמְמַלְּת עַל לְבַנָּא, כְּאַמָּא לְבָרָהּ והיתה
 מנחמת אותנו ומדברת על לבנו כאמא המנחמת את בנה. **כְּדָּא** כמו שנאמר
כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ וְגו'. (ישעיה ס"ו יג)

הלימוד היומי

וְהִשְׁתָּא אֶסְתַּכְּלָן עַיְינֵין לְכָל סֶטֶר ועתה מסתכלות עיננו לכל
צד. **וְאַתֶּר בֵּית מוֹתְבָא דְאַמְנָא אֶתְבְּלַבְל,**

וְהָא אֶתְחָרַב והמקום של בית מושבה של אמנו נתבלבל והרי נחרב.
נְבַטְשׁ רִישָׁא לְכוֹתְלֵי בֵיתָא וּמוֹתְבָה נכה ראשנו על קירות
בית המקדש ומקום מושבה. **מָאן יְנַחֵם לָן מִי יִנַּחֵם אֹתָנוּ,** ומִאֵן יִמְלֵל
עַל לְבָנָא, ומי ידבר על לבנו, **וַיִּגִּין עֲלָנָא קַמֵּי מַלְכָּא** ומי יגן
עלינו לפני המלך הקב"ה. כי תמיד כשחטאנו, היתה השכינה מפייסת את הקב"ה,
ועתה מי יפייס את הקב"ה.

כַּד הוּיִנֵן חֲטָאן קַמֵּי אַבּוּנָא, וְסָלִיק רְצוּעָא
לְאַלְקָאָה לָן כאשר היינו חוטאים לפני אבינו שבשמים, והיה מרים
את הרצועה להלקות אותנו, **אִיהִי קַיִימַת לְקַמְזוֹ, וּמְקַבְּלַת**
מַלְקִיּוֹתָא דְמַלְכָּא, בְּגִין לְאַנְנָא עֲלָנָא היתה השכינה עומדת
לפנינו ומקבלת את המלקויות של המלך, כדי להגן עלינו. **כַּד"א** כמו שנאמר
במלך המשיח (שם נ"ג ה) **וְהוּא מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵינוּ מְדָכָא**
מְעוֹנוֹתֵינוּ כּו' וּבְחֶבְרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ וכן הוא בשכינה.
וְהִשְׁתָּא אֶמָּא לִית לָן ועתה אמא איננה אתנו, **וּוִי לָן, וּוִי**
לְכוּ אִוִי. אִוִי לָנוּ, וְאִוִי לָכֶם. לָן יָאוֹת לְמַבְכִּי, לָן יָאוֹת
לְמַסְפַּד לָנוּ רַאוּי לְבָכוֹת וְלָנוּ רַאוּי לְהַסְפִּיד, לָן יָאוֹת לְפַתְרָא אֲנוּן
מְלִין דְּמָרִירוּ לָנוּ רַאוּי לְפַתּוֹר וּלְבָאֵר אוֹתָם הַדְּבָרִים הַמְרִים שְׁבַמְגִילַת אִיכָה,
לְאוֹדְעָא לְהוּ, לְאַנוּן דִּידְעִין לְמַבְכִּי מְלִין דְּהַסְפִּידָא